

Arif Özkan

Doğum Tarihi:
23 Haziran 1952

Vefat Tarihi:
11 Aralık 2020

Vefat Sebebi:
Sürgünde kalp krizi

Mesleği:
İşletme mezunu

Ülkesini hüznle terk etti, hicret diyarı Sydney'de Hakk'a yürüdü

YA ZI Sevim Özkan
Eşi

Arif Özkan, bir Kurban Bayramı arifesinde Adapazan'nda dünyaya geldi. 6 yaşındayken annesini kaybetti. 4 yıllık işletme bölümünü mezunu. Yaşadığı her yerde örnek yaşantısı ile insanların sevgi ve takdirlerine mazhar oldu. Çalışkanlığı ve dürüstlüğüyle herkesçe biliniyordu. Gözde fabrikalarından birinden emekli oldu.

1999 Marmara depreminde ailesiyle, evinin enkazında saatlerce kaldı. "Ömrümden böyle büyük bir sadaka veremezdim. Hayatımızı kaybetseydik, zaten her şeyi bırakıp gidecektik; ama evimiz, malımız bizi bırakıp gitti. Canımız kurtuldu mu? Hayır ertelendi." diyerek bizi teselli ederdi.

BİNLERCE MASUM GİBİ O DA ÜLKESİNİ TERK ETTİ

Ve evini gönlünü hayra araladı. Evi adeta bir yurt gibi kullanıma açıldı. Bu cömertliklerinden dolayı herkes onu biliyor ve tanyordu.

Bu cömertliği ona pahalıya mal oldu. Binlerce masum gibi o da ülkemizde yaşanan soykırımdan nasibini aldı. Olayların hemen akabinde sorgulamalar, satışmalar, tehditler, hakaretler aldı başını gitti.

Hız kesmedi, hınçlar uzadı gitti... Nihayet, ardi arkası kesilmeyen iftiralardan dolayı doğup büyüdüğü güzel yurdunu terk etmek zorunda kaldı. Özellikle en yakınlarından bile destek görmedi. Kardeşleri arasında hep, en güvenilir kardeş olmasına mukabil, meş'um günden sonra yakın aile fertlerinin tutum ve tavna çok içerledi.

Ve her ne zaman bu vefasızlığa dair mevzu açılrsa, derin derin hüznü ve gözlerini yaşlar büttürdü. Ayrılmak, göçmek vardı kaderde.

ESEN RÜZGAR, AİLE FERTLERİNİN HERBİRİNİ AYRI KITALARA SAVURDU

Esen sert rüzgarlar biz aile fertlerini ayrı ayrı noktalara savırmıştı. Aile fertleri bir hasretliğe itilmişlerdi aynı zamanda. Avustralya'ya geldiğinde 'Sanki ben öldüm de geldim' diyordu. Vefatına yakın aile dostlarına; "Ben hicret ettim". diyordu. Böyle demekle, dünden bugüne, yerinden, yurdundan ayrı düşmüşlerin 'kutsal göçü'nden kabul ediyordu göçünü, hicretini. Elbette niyeti, amelin-den hayırlıydı mı'minin. Nihayet, artık yeni bir sayfanın açıldığını, kaderinin böyle tecelli

ettiğini söylerdi. Her zaman hicret edenin yeryüzünde birçok geniş yer bulacağı inancını hep taşıdı. Allah da ona, gönlüne göre geniş bir memleket olan Avustralya'ya hicret etmeyi nasip etti.

Karanlık Temmuz, vefasızlıklar, yok saymalar ve Hizmet Hareketi gönüllülerine yönelik cadı avı gemi azya alınca, çaresiz Türkiye'yi terk ederek, Dünyanın ucunu Avustralya'ya geldik. Hicret beldesinde de gittiği her yerde kısa zamanda herkes ile gönülden muhabbet bağı kurdu. Esasında kahırlı yanlarıyla beraber, kalanlardan biraz daha talihli sayılırdık. Zira Anadolu'da kalanlar her gün yeni bir zulme maruz kalıyor, her gün doğumunda yeni bir cendereye sokuluyorlardı.

VEFATINDAN BİR GÜN ÖNCE "ÖLÜM VE ÖTESİ HAYATI" KONUŞTU

Bütün bunlar olup biterken o tertemiz kalbi de daha fazla dayanamadı. Derken, vatanından uzakta, gönül kırıklığıyla, türlü teessürle hayata veda etti eşim. Berzah aleminin yeni misafiri Özkan'ı, Avustralya'da mülteci sıfatıyla Wollongong şehrinin yeşillere bürünmüş kabristanlığına uğurladık. Hayatını hep iyilik ve hayır yapma yörüngeli geçirdi. Bu yüzden vefat haberi herkesi derin üzüntülere saldı. Sidney'den misafirliğe Adelaide şehrine gitmiştik. Misafir olduğumuz aile dostumuz Mustafa Bey vefatından önceki son hatırasını şöyle aktarı: "Merhum Arif Ağabey, misafirlik boyunca, sohbetlerimiz 'ölüm ötesi hayat' eksenli oldu. Vefatından bir gün önce bir günbatımını izlemeye çıkmıştık. O anı, 'hayatımızdan bir gün daha eksildi' diye aktardı. Ve gerçekten son günü oldu" Arif Özkan, şu cefa âleminden bin bir hüznü ve gönül kırıklığıyla veda etti.

Mekânı Cennet olsun.